

- Degh, Linda and Vazsonyi, Andrew
1974 The Memorata and the Proto-Memorata. *Journal of American Folklore* 87 (345), 225-240.
- Dobos, Iona
1978 True stories. in *Studies in East European Folk Narrative*, ed. by Linda Degh. Bloomington: American Folklore Society and the Indiana University Folklore Monographs Series, 167-205.
- Dolby-Stahl, Sandra
1977 The Oral Personal Narrative in Its Generic Context. *Fabula* 18, 18-39.
1985 A Literary Folkloristic Methodology for the Study of Meaning in Personal Narrative. *Journal of Folklore Research* 1, 45-69.
- Goffman, Erving
1974 *Frame Analysis*. New York: Harper & Row.
- Habermas, Jurgen
1984 *The Theory of Communicative Action*, trans. by Thomas McCarthy. Boston: Beacon Press.
- Labov, William
1972 The Transformation of Experience in Narrative Syntax. In *Language in the Inner City*, 354-396. Philadelphia: University of Pennsylvania Press.
- Lejeune, Philippe
1975 *Le pacte autobiographique*. Paris: Editions du Seuil.
- Mink, Louis O.
1987 Historical Understanding, Brian Fay, Eugene O. Golob, and Richard T. Vann (eds.), Ithaca: Cornell University Press.
- Motz, Marilyn F.
1987 Folk Expression of Time and Place: 19th Century Midwestern Rural Diaries. *Journal of American Folklore* 100 (396), 131-148.
- Olney, James
1980 Autobiography and the Cultural Moment. A Thematic, Historical, and Bibliographical Introduction. In *Autobiography, Essays Theoretical and Critical*, 3-28. Princeton, N.J.: Princeton University Press.
- Oring, Elliott
1987 Generating Lives: The Construction of an Autobiography. *Journal of Folklore Research* 3 (24), 241-261.
- Ricoeur, Paul
1983 *Temps et recit*. vol. 1 Paris: du Seuil.
- Schutz, Alfred and Luckmann, Thomas
1973 *The Structures of the Life-World*. Trans. by Richard M. Zaner and H. Tristram Engelhardt, Jr. Evanston, Ill.: Northwestern University Press.
- Stanley, David H.
1979 The Personal Narrative and the Personal Novel: Folklore as Frame and Structure for Literature. *Southern Folklore Quarterly* 43 (1/2), 107-120.

Osobne priče kao metoda u istraživanju folkloru

SAŽETAK

Osobne priče ili pričanja o životu autobiografskog karaktera smatraju se u folkloristici "usmenom građom" u kojoj oko istraživača prepoznaje kolektivne modele iz društvenog života određene kulturne zajednice. Ovaj prilog preispituje dvije teorijske pretpostavke koje su ugrađene u definiciju osobnih priča. To su:

- a) pripovijedani događaji temelje se na zbiljskim zgodama;
- b) takve priče imaju status "osobnog dokumenta" jer cjelokupnom svojom izvedbom i ulogom kazivača upućuju na prirodni društveni kontekst iz kojeg potječu i u kojem znače.

Unosi se sumnja u navedene pretpostavke. Argumentacija se izvodi iz teza o autoreferencijalnosti jezika i iz radova tzv. novije sociologije znanja. Analiziraju se društvene uloge u kojima je istraživačima i njihovim kazivačima dopušteno komunicirati. Također se upućuje na odnos između tekstova koji su proizvedeni na terenu i tih koji se pojavljuju kao osobne priče kazivača u folklorističkim studijama. Konačna teza jest: osobne priče, mada mogu govoriti o zbiljskim zgodama, ne stječu značenje u svom "prirodnom" kontekstu, tj. u trenutku kad su ispričane, nego u kontekstu folklorističkoga znanja, tj. u trenutku kad ih predstavljamo i analiziramo u svojim stručnim i znanstvenim radovima.